בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ד', ו' באייר תשס"ה (15 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

היום, ו' באייר, **21** ימים, שהם **שלשה** שבועות לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

בפתח השבוע החדש, נבקש מכם, קוראינו הנאמנים, סליחה על כך שלא ברכנו אתכם ברכות שמחה ליום העצמאות. לא נתרץ, אלא פשוט נבקש סליחה ונקווה שנהניתם מההזדמנות להתחבר איש עם רעהו וכולנו עם מדינתנו הנפלאה כל-כך. ביקורת היא אפשרית, אך הכל מתוך אהבה! ואם כן, **עצמאות שמח**!

שבנו מכמה ימי חופש כולל שבת עם אחי וגיסתי בירושלים. הם השתתפו במשלחת אחת מתוך מאות שהיו בפולין ל'מצעד החיים' ושהגיעו לאחר-מכן לארץ הקודש. הרבה יש מה לחשוב עליו מתוך הדברים שהם אמרו, ואולי על כך בהמשך. דבר אחד שאמר אחד ממדריכי הקבוצה, בסיכום, שמאד תפס את תשומת לבנו: הוא רגיל, אמר, לעבוד עם קבוצות צעירות, ואין מספיק קבוצות של מבוגרים שעוברים את המסלול הזה – של חוויה לימודית באדמת אירופה, ואח"כ המשך הלימוד תוך כדי מידה מסויימת של שיקום, כאן בארץ. לדעתו, העבודה עם מבוגרים חשוב במיוחד. הוא השווה את זה לקטע מהסרט שמשדרים במטוס בעניין כללי הבטיחות למקרה חירום. בסרט, מסבירים שאם יש נפילה בלחץ האוויר בתוך המטוס, ייצאו מסכות החמצן לשימוש כל נוסע. **חשוב**, מדגיש הסרט, ש**המבוגר ילביש את המסכה שלו קודם שילביש את של הילד עליו**. והסיבות הן ברורות. בצורה דומה, הסביר המדריך, המבוגר צריך ללמוד כדי שהוא יוכל להתמודד עם הלימוד של הילד. הדבר הזה חשוב בכל תחום פעילותינו. לא רק בקשר לשואה. כמה מאיתנו מנסים לחוות דברים עם משפחתנו, או ביחד, או אף בנפרד – פשוט כדי שהתקשורת תתבסס על חוויות משותפות? זכור לי מימי מלחמת וויטנאם כי הפילוג בין המחנות – בעד ונגד סיום המלחמה – פילוג זה היה בין הדורות. מחד, דור המבוגרים יותר חשב במסלול אחד והתבצר מאחורי ספרות שתמכה בעמדתו. מאידך, הדור הצעיר התבצר מאחורי ספרות שתמכה בעמדתו שלו. ואף אחד – למשך שנים – לא היה מוכן להבין את השני. כבר אז, הערכתי את שיטת חכמנו שדגלו בלימוד בחברותא – שניים, שניים. ומה יותר טוב מאשר שהשניים יהיו אב ובנו, אם ובתה? ה'טקסט' הוא אותו טקסט, החוויה היא לכאורה אותה חוויה. אך כל אחד רואה את זה, מבין את זה דרך העיניים שלו. גם בעניין עדות ראייה, ההלכה היא ש**לא מתקבלת עדות מעדים שעמדו באותו חלון וראו את האירוע מאותה זווית**. עדות זו היא פסולה. חייב כל אחד לתאר את הדברים דרך נקודת הראות האישית שלו. אחרת אין התמונה אף מתחילה להיות מושלמת.

עם כל זה כהקדמה, **אוסיף עוד מילה** לגבי הדפים של חודש אייר: נוסף לדף זה עוד דף על דגל ישראל, שאותו רצינו לשלוח לפני יום העצמאות ולא הספקנו. בהמשך, ננסה להשלים כמה עבודות חסרות – המשך הסדרה "**דע מאין באת**", דף על **שבט בנימין** (על 2 נושאים

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ד', ו' באייר תשס"ה (15 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אלה דילגנו בחודש ניסן מפאת חוסר זמן) ובהמשך כמה דפים הקשורים יותר לזהוי הלאומי, משולבים עם דפי תולדותינו הרגילים... עד אז, קריאה מהנה!

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל